

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Venerabilis Arnesti Archiepiscopi Avenionem ad Clementem Pontificem
pro Carolo Principe & Marchione Moraviæ Rege Romanorum creando,
Legatio suscepta, fæliciter conficitur. Caput V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Venerabilis Arnesti Archiepiscopi Avenionem ad Clementem Pontificem pro Carolo Principe & Marchione Moraviæ Rege Romanorum creando, Legatio suscepta, fæliciter conficitur.

CAPUT V.

De his latè e-
git Odoricus
Raynaldus in
Annal. Eccle-
siasticis Tomo
XVI. A. 1335.
& seqq.

Anno 1316. &
1319.

Ioannes XXI.
vide Platina
Cæcon. Gault-
ter in Chronol.
seculo 14.

Atrosissima
Ludovici sceler-
a latè refert
Raynaldus loc.
cit. & ipsas
Pontificum Epi-
stolas, quibus
cui sapius schi-
smaticum here-
ticum & ex-
communicatū
declarant.

Magnis per hæc tempora motibus Germanicum nutabat Imperium, nihilque propius erat, quàm ut sibi quisque Rex, quisque Imperator fieret, cum legitimo Principe Respublica Christiana careret. Nam, etsi *Ludovicus* ab aliqua Electorum Principum parte creatus ab Anno 1314. pro Imperatore se gereret, nuperque Regni æmulum (ope potissimum *Ioannis* Bohemiæ Regis) egregiè magno bello vicisset, tamen cum idem *Ludovicus* postea, contemptâ *Ioannis* Papæ auctoritate, & primæ Sedis obedientiâ, permisceret omnia, Urbem Romanam occuparet, novumque suâ autoritate Ecclesiæ caput, & Principem (qui se *Nicolaum V.* appellavit) tentaret imponere, tantis sceleribus perpetratis quid aliud magis fieri potuit, quàm ut ab *Ioanne* primum, tum *Benedicto* Pontificibus, indignus Imperatoris Majestate pronuntiaretur, & ab Ecclesiæ Communione cum suis separaretur? Diu intra minas Anathemata & Pœnæ Pontificum steterunt *Ludovico* ridente; nam veteri potentiâ, tum Principum quorundam, ac præcipuè *Archiepiscopi Moguntini* opibus & auctori-
tate.

ritate nitebatur. *Clemens VI.* Pontifex ea in re felicior, Anno demum 1346. exauthorato Moguntino, tractisque in partes: *Bohemia Rege Ioanne*, Electoribus: *Trevirensi*, *Colonienfi*, *Saxone & Palatino*, frequentissimis literis, missoque à latere Legato, pervicit, ut nova *Francofurti* ad creandum Regem Romanorum comitia celebrarentur. In ijs comitijs electus Romanorum Rex est, in quem non dubius Pontificis favor inclinabat, Pietate insignis & armis *Carolus Ioannis Regis Bohemia filius Moravia Marchio*; quem, si bellum *Ludovicus* mallet, parem fore, præclara ejus virtus in armis, bellis Tartaricis, & Italicis probata, tum Regis Patris potentia & auctoritas, promittebant. *Carolus* etsi multum ac serio (nam ambitiosus pro se non erat) cunctaretur, seque indignum eo fastigio prætexeret, tamen tantus Principum favor, tanta vis in sententijs fuit, ut non expetentem, etiam renitentem, palam ac publicè latis vocibus ipsi Electores Principes, Regem Romanorum salutârint, ac nisi turbarum author esse mallet, Imperium capessere cogeretur. Ergo cum diceret, *Ludovicum* se imitari nolle, qui aliunde quàm per ovilis Christiani portam, ad Honoris folium ascendisset, summo Pastori *Clementi* (à quo ut pridem vidimus, ea Carolo prædicta dignitas erat) rem totam significandâ, ab eoque probandam esse duxit: Splendidissima adornatur legatio, cujus Princeps *Arnestus Noster*, & *Nicolaus Dux Oppaviensis*, & *Ratiboriensis* cum magno Bohemorum Procerum, & Nobilitatis comitatu ad obedientiam S. Sedi *Caroli* nomine præstandam *Avenionem* perveniunt. Grata Patribus Purpuratis, lætissimèque à Pontifice accepta legatio, qui nimirum consilia sua processisse, punitumque publicâ Principum Germanorum autoritate *Ludovicum* professum Ecclesiæ hostem, & pudendi schismatis authorem, gaudebat, eo maximè Rege Romanorum electo, quem tacicis antè votis optârât, quemque unum omnibus pridem prætulisset. Peroravit autoritate, & eloquentiâ maximâ ad Pontificem, dato Cardinalium senatu, *Archiepiscopus Arnestus*, placidèque multis secundissimæ in *Carolum* voluntatis à Pontifice indicijs, auditus est; responsum liberaliter, *Electio Caroli* comprobata, datæ ad Electores omnes,

Eadem habet
Nicolaus Serap.
nostr l. 5. re-
rum Mogunt.
in Henrico.

Raynaldus
A. Ch. 1346.

Carolus Pon-
tificis ope
Cæsar creat-
us.

Philip. Berga-
mas A. 1347.
die S. Marga-
rite.

Dubrav. l. 21.
histor. Bohem.
Hagek. Ann.
1347. Alij A.
1346.

Carolus Imp.
in Vita sua.

Arnestus pro
Carolo ad
Pontificem
Legationem
suscepit.

Arnestus ma-
gnâ felicitate & gloriâ
Legationem
conficit.

omnes, & separatim ad Archiepiscopos litera, quibus Pontifex, ut ad coronationem Caroli procederent, hortabatur. Legati rebus omnibus Avenione ex sententia confectis, cum adire Electores, ut imperaret Pontifex vellent, intelligunt Principem Carolum Luceburgi morari; illuc prope converso itinere, inveniunt mœre oppressum, Justa Patri solventem. Namque (ut hoc obiter memoretur) Legatis Avenionem abeuntibus, Ioannes Rex à Philippo Gallia Rege cum Anglis bellum gerente, in auxilium advocatus, commissio infelici prælio, cum cæcus in confertos hostes magno animo, majore temeritate cum suis invehitur, occubuerat, ipso S. Ruffi die (26. Augusti) quem diem multis exemplis Bohemia Regibus fatalem Historici prodiderunt. Hæc illa ad Cressiacum pugna est, quæ flos Gallicæ nobilitatis interijt; Carolum Romanorum Regem electum, qui non multum à Patris fato aberat, animosè pugnantem & jam vulneratum, Bohemi Proceres (difficili inter medios hostes conatu) renitentem, & Equo ab hostibus iterum deiectum, pedibusque prælium renovantem (rati reverentiâ Majestatis in eo rerum articulo opus non esse) rapiunt, Equo injiciunt, & in tutum deportant. Planxere tanti, tamque magnanimi Regis occasum complures eorum temporum scriptores, sed præcipuè, Clemens Pontifex aliquot Epistolis gloriosam hanc Regis mortem multis maximisque laudibus celebravit; Peractis regium in morem Luceburgi funebribus, Legatorum reditu recreatus aliquantum Carolus, in Imperium ad Regni Romani coronam capessendam proficiscitur. Statim Moguntino Archiepiscopo Gerlaco Nassavio (qui Henrico à Wirtzburg amoto, favore Caroli successerat) diem indicente, Bonnam Colonia Agrippina vicinam electores deflectunt (nam Aquisgranum portas clauferat) ibique S. Catharina sacro die, solenni ab antiquitate cærimonia, Carolum Romanorum Regem coronant. Hæc postrema, nihil ad Arnestum, necessaria tamen ad reliquam historiam cognoscendam sunt visa. Illud insuper animadvertendum, sapissime aulam Pontificis Arnestum accessisse, & Cardinalibus multis familiariter usum, tantamque Avenione (& Romæ præcipuè) sanctimoniam, ac sapi-

Anno 1346.

Caroli IV. bel-
lica Virtus.

Petrarcha l. 2.
de rem. utr.
fort. Dial. 96.
Clemens Tomo
V. Ep. st. secret.
ep. 527. & 529.

Carolus IV.
Romanorum
Rex corona-
tus.

Anno 1346.
Dubrau. hist.
Boh. l. 22.
Raynal. Anno
1346. N. 33.

H. S. V. 88.

sapientia apud Clerum & populum collegisse gloriam, ut ab omnibus *sanctus Bohemia Archiepiscopus* appellaretur; quam gloriam non de nihilo natam, ea quæ libro postremo adferentur, ostendent. Sed mors *Ioannis Regis* ut in *Carolus Principem* jura Regnorum omnium transtulit, sic *Arnesto*, omnium *Caroli* consiliorum arbitrium, & summum in Aula *Cæsaris* gratiæ & dignitatis gradum comparavit.

Notæ in Caput V.

Urbem Romanam occuparet. *De hac Roma* occupatione præter alios veteres novosq; scriptores, agit *Petrus de Zittavia Abbas Aula Regiæ ad Pragam*, qui temporibus *ys* vivebat, & quæ gerebantur videbat, in *Chronico Aula Regiæ* C. 20. Idem C. 19. recitat *Epistolam Civium Romanorum ad Pontificem Joannem*, quâ, missis legatis Pontificem obsecrant, ut ad veterem Pontificum sedem Romam revertatur. Sed hæc omnia longè antè evenerunt (ante annum videlicet 1334.) eòq; sunt referenda; nè quis à me *Chronologia* vim inferri queratur.

Roma à Ludovico Bava-
ro capitur.

Nicolaum V. appellavit. In hunc Antipapam ex *Ordine Minorum*, lepidissimos & ad illius sæculi Genium appositos versus scripsit idem *Petrus de Zittavia Abbas Aula regien- sis*, quos *historiæ suæ* inferuit.

Idem *Abbas* Bullam ipsam *Joannis XXII.* recitat, quâ *Ludovicum Imperatorem* excommunicat, causasq; facti sui plurimas, & sanctissimas adfert.

C. 22. sui Chro-
nici.

Legationis Princeps Arnestus noster. In *Arnesto Legationis Principe* conveniunt *Historici*, sed in ejus comitibus dissentiunt: *Hagecius*, ut modo narra- vi, *Nicolaum Ducem Oppaviensem*, & *Nobilitatem*, & *Proceres Bohemos* *Arnesto* comites addidit; at *Nicolao* & *Nobilitate* præteritâ, *Joannem de Pistorio*, *Nicolaum*

Tomus 1. Epist.
1. 3. ep. CVI.
26.

colaum de Lucemburgo Præpositum Saczensem Pragensem Decanum, Geraldum de Magnaco, Ademarum de Pictavia Equitem auratum cum Arnesto Legationis Principe missos ad se ipse Clemens in Epistolis nominavit; nimirum isti Legatorum personam gerebant, Nicolaus & Nobilitas ad ornandam Legationem mittebantur. Placuisse Pontifici Legatos, quæ consecuta sunt, ostenderunt: nam & iustus Rex & legitimus à Pontifice publicè appellatus est Carolus, & amplissimis verbis laudatus, confirmata eidem Regis Romanorum dignitas, reddita legatis amantissima ad Carolum Pontificis litera, quas recitat Raynaldus, in quibus argumentum Orationis ejus, quam Arnestus in solenni Cardinalium consensu maximà omnis generis & conditionis hominum coronâ circumstante habuit, continetur.

Raynaldus Tomo XVI. Annal. Eccl. An. 1346.

26. Augusti
dies Bohem.
infausta.

5. Rufi die.

Notat Æneas Sylvius C. 23. hist. Boh. & Dubrav. L. 21. hist. Bohem. Ottogarum Bohemiæ Regem hoc ipso die victum perisse. Idem dies fatalis postea fuit Ludovico Ungariæ, & Bohemiæ Regi. Dubrav. L. 33.

Felices aliquos esse dies, alios infelices plurimis exemplis conatur ostendere Michaël Piccartus in historico-politicis Decade V. C. 6. Antiqua exempla adducit Plutarchus in Camillo, & in Alexandro, agens de tribus ad Philippum allatis eodem die faustis nuncijs. Ansi etiam sunt quidam horas felices, quibus urbes condendæ sint, &c. nominare, ut de Seleucia narrat Appianus in Syriacis; tractat ejusmodi Parerga Historiarum Gregorius Richter in Axiomatis æconomicis latissimè. Vide Lipsium in L. 15. Annalium, Taciti. N. 74. Mirus, inquit, ille dierum concursus, & convenientia ab Arcanis Providentiæ causis. *Mihi non vacat hæc mysteria discutere.*

Arne-